

Compareixença de la consellera d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica per a informar de l'estat dels emissors de la Comunitat Valenciana, sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular (RE número 54.691)

El senyor president:

Passem al cinqué punt, que és la compareixença de la senyora consellera d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica, per a informar de l'estat dels emissors de la Comunitat Valenciana, sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular.

Sense més, quan vullga, senyora consellera.

La senyora consellera d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica:

Gràcies.

Bé, aniré més ràpida.

Saben tots vostés que els emissors submarins són les canalitzacions integrals de la xarxa de sanejament que transporten cap a l'interior marí efluents de depuració, estacions de depuració, una vegada les aigües, com dic, ja estan depurades i desinfectades. Es tracta de punts de desembocadura en la mar de les aigües sanejades, ja dic, a distància de la zona costanera primera, que estan eixes aigües sanejades, d'igual manera que podria realitzar-se a través d'una altra mena de canalitzacions i llits naturals que conflueixen en el domini marítim.

Després de tres dècades de funcionament del sistema de sanejament al territori valencià, sorgit precisament de la llei de 1992, la Llei 2/1992 –per cert, complix trenta anys l'EPSAR, i crec que és un bon aniversari–, els tractaments de depuració, així com els sistemes d'analítica i control, garanteixen la salubritat i condicions d'aquestes aigües. D'igual manera, i de manera secundària, els emissors poden conduir les aigües torrencials, ja dic, de manera secundària en episodis de pluges, és a dir, aquelles que per raó d'una alta pluvio-metria han de ser canalitzades amb rapidesa i eficàcia.

És en aquests episodis de greus inclemències meteorològiques sobrevingudes, que són, ja dic, molt inusuals perquè de normal les aigües de pluja s'estan canalitzant per altres vies que no per eixos emissors, quan poden produir-se trencaments en les canalitzacions, ja siguen en terra o en els mateixos emissors submarins, en el medi marí. Per la qual cosa, en aquest cas, es realitzen reparacions a l'empar dels procediments d'urgència, a fi de restablir el funcionament de la infraestructura i continuar amb la fi per a la que han sigut concebudes.

Així, per exemple, va ser el cas dels emissors afectats pel temporal Glòria, a finals de 2020. De qualsevol manera, eixa reparació que es va fer d'eixes canalitzacions no afecta, i dic, no afecta la qualitat de les aigües ja depurades

i desinfectades, el que vol dir és que l'abocament de les mateixes al medi marí, si està programada a un quilòmetre o dos de distància, doncs, si té algun trencament ix per una distància inferior. Però, les aigües amb eixos emissors estan depurades i desinfectades.

I, per tant, no entenem que eixes fissures o trencaments que s'hagen produït i que, efectivament, es reparen per mecanismes d'emergència, puguen generar perjudicis ambientals a conseqüència de contaminació microbiològica. Els pose un cas, l'exemple de l'emissari que evacua l'aigua depurada procedent de l'EDAR de Xàbia, monitorat amb un sistema de control de fins a onze punts analítics, ha registrat valors microbiològics molt per baix del llindar màxim indicat pel Reial decret de 1998 que estableix les normes de qualitat de les aigües de bany. És a dir, els valors dels efluents controlats diàriament han sigut majoritàriament nuls en què es classifica la qualitat de les aigües com a excel·lents per a bany.

Gràcies a la labor de sanejament i controls diaris, es constatà en el seu moment que l'origen del episodi de contaminació detectat a la platja de l'Arenal, el passat 27 de juliol, gràcies precisament a eixe programa de control de qualitat de les aigües que realitzem des de la Direcció General d'Aigua, no va poder ser produït en cap cas per les aigües de l'EDAR de Xàbia, ni per la canalització de l'emissari. És a dir, es comprovà que estava en aquell moment en fase de reparació per obres d'emergència, però les aigües que estaven passant, fins i tot per ahí, tenien l'alta qualitat. I, per tant, eixe episodi no està associat a l'emissari ni a l'EDAR.

En aquells dies, els valors microbiològics van tornar a ser nuls, passat eixe 27 de juliol, per la qual cosa l'origen de la contaminació d'aquell episodi es va deure a un factor extern puntual i aliè al sistema de depuració.

I així és el que sol passar en tots els episodis on hem d'alertar, i, per tant, tancar una platja per valors microbiològics que superen els establerts. No solen tindre res a vore els emissors amb el sistema de depuració.

A més de l'analítica quotidiana de les aigües sanejades, cada emissari submarí està sotmés semestralment a una revisió detallada, dintre del programa de vigilància que gestiona l'EPSAR, la qual cosa origina informes anuals de seguiment i control, i recomanacions. Eixe inventari i coneixement de l'estat dels emissors és compartit amb els municipis corresponents, ja que són l'administració titular de la conducció. Ara bé, després de tres dècades, trenta anys, és evident que cal pensar en una reforma integral de renovació de la majoria d'estes canalitzacions. I és el motiu pel qual, en el programa d'obres de l'EPSAR, per a este any que ve, s'ha consignat un total de 60 milions d'euros, 20 milions d'euros per província, per a la renovació global dels emissors submarins del territori valencià. Aquest programa estarà dirigit, diguem-ne, per la Direcció General de l'Aigua, i, òbviament, executat i pagat per l'EPSAR. La direcció general ja ha rebut la documentació pertinent, posant-se a escometre la redacció dels projectes de renovació que ho precisen, i establir aixina prioritització. I, en una primera aproximació, els emissors de Vinaròs, Benicarló, Gandia, Xàbia i Dénia seran els primers en les actuacions del programa integral que els comente.

I açò és el que puc aportar-los sobre emissors.

El senyor president:

Molt bé. Moltes gràcies, senyora consellera.

El grup demandant de la compareixença, el senyor Barrachina.

Quan vullga.

El senyor Barrachina Ros:

Muchas gracias, señor presidente.

Y muchas gracias de nuevo, señora *consellera*.

Bueno, por empezar por el caso específico al que hacía usted referencia de la salida del emisario submarino en Xàbia, en la playa del Arenal. No fuimos nosotros, fue, como sabe, Ecologistes en Acció de la Marina Alta quienes denunciaron el 11 de agosto, tengo aquí una imagen suya, que el agua era marrón, en la salida del emisario. Fueron ellos, salida del emisario, agua marrón. Es decir, no sé si a usted, como dice anteriormente y mi grupo no comparte, el hecho de que haya pérdidas en un punto u en otro le resulta indiferente porque es escasamente contaminante. Pero, cuando los bañistas en la ciudad de València descubrieron que el agua también contenía vertidos, pues, hombre, sería mejor verterlo, en lugar de en una zona de la playa del Saler por un orificio a 25 metros de la arena, donde está la gente bañándose, que aquella perforación del Saler estuviese reparada y no siete años esperando. Por tanto, el lugar en el que se produce la emisión submarina del agua, señora *consellera*, sí es importante. No es lo mismo que se produzca en un lugar que en otro. Por tanto, sí, como usted dice, en la salida del emisario del Arenal de Xàbia, y, como se publica en un vídeo donde emergía agua de color marrón, no pertenece al emisario submarino de Xàbia, me parece una circunstancia enormemente peculiar. Pero si usted dice que es por otro motivo, imagino que conocerá el motivo.

No será importante, según usted, que se vierta en un lugar u otro. Pues el Seprona cree que sí, o lo creía, desconozco la situación de la investigación. No me dedico a eso, pero el Seprona investiga los vertidos del emisario de Vera junto a la playa de la Malvarrosa. No es lo mismo. Es decir, piensen ustedes en los vertidos de todo tipo que se pueden colocar en un sitio o bien en otro. Por tanto, si lo investiga el Seprona, imagino que no será algo que sea completamente indiferente, como la señora *consellera* ha dado a entender, que se produzca en un lugar o en otro. Uno tiene la sensación al final de que nadie se quiere responsabilizar.

Mire, aquí hay una respuesta suya, en concreto, cuando se le pregunta a usted por parte de nuestra síndica, de doña María José Catalá, le pregunta específicamente por el emisario del Saler, usted le responde en dos líneas respecto a los vertidos detectados desde 2016, y que sabe que, efectivamente, esos informes que usted dice y existen, reiteraban, año a año, o semestre a semestre, que se estaba produciendo un vertido en las proximidades de la playa, usted le responde en junio de 2022, le comunica que esa instalación es titularidad del ayuntamiento

de València. Bien, el ayuntamiento de València, dos semanas después, le responde a la misma portavoz municipal que eso es competencia de la EPSAR. La EPSAR es usted. Bueno, como usted decía antes, sobre un alcalde del PP, esta empresa de la EPSAR es propiedad de una señora de Compromís. Es lo que decía usted cuando una empresa pública municipal se quedaba con los desechos del monte. Es decir, es propiedad de un alcalde del PP, eso es propiedad de una señora de Compromís. Pero, claro, esto lo dice el señor Ribó. Ribó dice en el ayuntamiento que esto es culpa de la EPSAR. Y la EPSAR, es decir, usted y la *consellera*, eso en el mismo mes, dice que esto es responsabilidad del ayuntamiento. Y la Guardia Civil investigando a ver quién vierte. Entonces, aquí han dado un salto cualitativo. Y es que el Botànic, antes, señora Mollà, se peleaba todos los días, entre ustedes, unos partidos contra otros. Ahora han dado un salto de calidad y ya se pelean entre ustedes. Es decir, Compromís contra Compromís. Es decir, usted, aquí, ha respondido con el cuño suyo, dice la *consellera* de agricultura que esto es responsabilidad del ayuntamiento de València. Y el ayuntamiento de València le contesta. Es decir, su compañero de partido, el señor Ribó: oiga, que esto, desde el 1994, lo lleva la EPSAR. Es una empresa pública que dirige usted por razón del cargo, no como maliciosamente decía usted en su anterior comparecencia, propiedad de un militante de Compromís o de un alcalde del PP. No, público, municipal, de todos.

Por tanto, le pregunto. Y le pregunto también por la situación que estará resuelta, sin duda, por el tiempo que hace, porque las obras se licitaron para un mes y un día en marzo de 2021 del emisario del aliviadero de Vera. Y que, por tanto, imagino que la situación será de que, en la Malvarrosa, no volveremos a padecer cortes. Es decir, no volveremos a sufrir desalojos de bañistas por los vertidos de residuos que se produjeron en la playa de la Malvarrosa. Y me da a mí la impresión de que, contrariamente a lo que usted ha afirmado, no hay nadie de esta comisión que decida, dónde se producen esos vertidos de color marrón, ir a bañarse. Es decir, elegiríamos un lugar en el que el agua esté de un color más propio del líquido elemento.

El senyor president:

Gràcies.

El senyor Barrachina Ros:

Por tanto, insisto, terminamos con la preocupación de que si a la *consellera*, concluyo, señor presidente, le resulta indiferente el lugar del vertido. Ya le digo yo que a los bañistas, a los turistas y a los valencianos no nos resulta indiferente. Debería ser al final del emisario y no por roturas o por falta de mantenimiento al principio.

El senyor president:

Moltes gràcies.

El senyor Barrachina Ros:

Por tanto, concluyo, sobre el emisario de Vera, sobre el del Saler...

El senyor president:

Gràcies.

El senyor Barrachina Ros:

...sobre el referido al Arenal de Xàbia, me gustaría, si usted pudiese concretar los plazos de finalización en los dos primeros de las actuaciones.

Muchas gracias, presidente.

Muchas gracias, señora *consellera*.

El senyor president:

Siguem rigorosos amb el temps, que és molt tard.

Senyora Serna, té la paraula.

La senyora Serna Rosell:

Sí, gracias, presidente.

Pero, bueno, respecto a la intervención de la *consellera*, por mi parte, no tengo ninguna pregunta.

Gracias.

El senyor president:

Moltíssimes gràcies, senyora Serna.

Senyor Aguirre, quan vullga.

El senyor Aguirre Larrauri:

Muchas gracias, señor presidente.

Gracias, señora *consellera*, por esta nueva comparecencia.

Entendemos que los emisarios submarinos eran la solución en el siglo xx, cuando vivíamos en la economía lineal, y los residuos se consideraban desperdicios que había que eliminar. Ahora, en pleno siglo xxi, y con el auge de la economía circular, en la que no se da nada por perdido y se busca permanentemente la integración de los subproductos y residuos en el ciclo económico, porque son materias primas con

un valor económico y de uso, ¿verdad? Entonces, a mí me gustaría que nos aclarara si todos y cada uno de los emisarios que existen actualmente en funcionamiento cumplen con la normativa en materia de emisiones, independientemente de accidentes puntuales. Y en el caso de que no los cumplan, si esto es por razones del propio emisario o por razones del material que se lanza desde el tratamiento primario. O sea, porque no está bien realizada la depuración de esos residuos o materias primas iniciales, o lo que sea.

Nos ha dicho que hay un plan de mantenimiento de infraestructuras. Entonces, si nos puede decir cuál es el grado de cumplimiento de ese mantenimiento. Hay un plan de inversiones, ha dicho, para actualizar emisarios, de, creo que ha dicho 60.000 euros... (*Se sent una veu que diu: «60 millones»*) 60 millones de euros. Vale, por eso, es que no me parecía suficiente.

¿Cuál es el estado...? Bueno, se ha hablado de la playa de Jávea, se ha hablado aquí también de la de València, pero en la zona norte de Castellón, donde periódicamente se ven cerrar playas por contaminación, ¿qué ha hecho la administración para solucionar esta cuestión en los últimos años?

Por otra parte, quería saber si se han estudiado la afección a la pradera de posidonia y, en general, a los distintos ecosistemas marinos de los vertidos de los propios emisarios. ¿Y cuál es la estrategia en la protección de los ecosistemas marinos respecto a las emisiones de fluentes al mar?

Y, por último, las medidas que se han tomado respecto a la generación de economías circulares, como comentábamos antes, de los vertidos desde los tratamientos primarios al mar.

Gracias.

El senyor president:

Gràcies, senyor Aguirre.

És el temps del senyor Del Pozo.

Quan vullga.

El senyor Del Pozo Querol:

Sí.

Gràcies, president.

Desde Ciudadanos, señora *consellera*, estamos cansados de que pase todos los veranos lo mismo: playas y playas valencianas cerradas por contaminación. Y, claro, porque se está poniendo en riesgo la salud de las personas, se está poniendo en riesgo nuestro medio ambiente, pero también una actividad económica que es fundamental para la Comunidad Valenciana, y es el turismo, el 15% del PIB valenciano. Y es que no puede ser que todos los periodos estivales nuestros turistas tengan que ver cómo, en la Comunidad Valenciana, todos los años, multitud de playas valencianas son cerradas al público por contaminación,

como le digo. Y esto no puede ser, señora *consellera*. La Generalitat tiene que invertir más dinero en el tratamiento de aguas residuales, porque hay mucho en juego, como le he dicho: la salud de las personas, nuestro medio ambiente y nuestro turismo. De hecho, si queremos caminar hacia los Objetivos de desarrollo sostenible de la Agenda 2030 de las Naciones Unidas, pues tenemos que caminar hacia la mejora del saneamiento de las aguas residuales y tener como meta esa circularidad que usted misma mencionaba antes con los usos del agua. Y más teniendo en cuenta los problemas de escasez que tenemos en la Comunidad Valenciana y los problemas de escasez de agua que tendremos en un futuro también en nuestra tierra.

Por eso, queremos preguntarle por la capacidad de nuestras estaciones de depuradoras EDAR valencianas ante las situaciones de lluvia, en qué situaciones nos encontramos, si tienen suficiente capacidad para el tratamiento y si se han planteado la opción de construir tanques de tormenta EDAR para mejorar el tratamiento de aguas residuales. Como también nos interesa, desde Ciudadanos, saber en qué situación se encuentran los emisarios submarinos de la Comunidad Valenciana, si existen fugas, en qué periodicidad revisan ustedes, por parte de la Generalitat, cuál es el plan de mantenimiento de esos emisarios y si se encuentran todos los emisarios en las distancias adecuadas para alejar esa carga contaminante de la costa.

Además, también nos gustaría saber cuál es su opinión, la opinión de la *conselleria*, del gobierno del Botànic, sobre las técnicas de sistemas unitarios de drenaje sostenible, y si la *conselleria* pretende fomentarlos.

Y, por último, me gustaría preguntar qué plan tiene el Botànic para proteger la costa valenciana frente a estos vertidos contaminantes, y cuándo creen ustedes que dejaremos de ver playas y playas valencianas cerradas por contaminación.

Gracias.

El senyor president:

Gràcies, senyor Del Pozo.

Ara és el temps de la senyora Gascó.

La senyora Gascó Verdier:

Gràcies, president.

I gràcies, de nou, consellera, hui ha sigut un dia intens, per presentar-nos les seues conclusions sobre la situació dels emissaris.

I jo em quedaria amb l'última part de la seua intervenció, en què ens parlava dels 60 milions d'euros, 20 per província, consignats per a obres, de l'EPSAR. I m'agradaria saber quina és la previsió futura, quin és el balanç que fa de la gestió del Botànic, o de la seua gestió en matèria de millorament dels emissaris, si hem aconseguit millores en els emissaris.

Si estem complint la normativa que, si no m'enganye, preveu que estiguen tots a 500 metres, si els tenim tots a eixa distància. Si no m'enganye, en tenim 56 a la Comunitat Valenciana, i voldria saber en quin estat estan tots. Entenc que estan... Precisament, vosté ha donat la bona notícia que s'està invertint en la modificació i l'adequació i la reparació, en els casos en què han estat danyats, però si alguns estan així envellits, si hi ha algun projecte important.

Tots sabem que, de totes maneres, per bé que es facen, els emissaris submarins suposen un problema mediambiental per a les aigües marines. I, per això, m'agradaria també saber com i quan s'està invertint en les alternatives que, com totes sabem, són la reutilització d'aigües. Estava llegint..., havia llegit per a la preparació d'esta intervenció el volum total d'Espanya són 4.800 hectòmetres cúbics d'aigües residuals depurades, de les quals 3.081 s'aboquen al domini públic hidràulic i 1.711, per a tota Espanya, van a parar al domini públic marítim terrestre. Però és que, de totes estes aigües, sols 382 s'estan reutilitzant. Amb la qual cosa, Espanya, l'estat espanyol, és evident que té un deute pendent amb les polítiques de reutilització. I, per això, m'agradaria saber què s'està fent a la Comunitat Valenciana en este sentit, així com limitar eixa quantitat d'abocaments al domini públic marítim terrestre, perquè és el que tenim més a prop i el que més impacte ambiental té.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Gascó.

Senyora Ferrer, quan vullga.

La senyora Ferrer Matvieychuc:

Moltes gràcies, president.

Benvinguda una altra vegada, senyora consellera.

Bé, la compareixença s'havia demanat per a parlar dels emissaris i jo crec que, després de la seua intervenció, doncs, ha explicat el funcionament i les mesures que se prenen per al manteniment dels emissaris.

I a mi m'agradaria abundar en per què ens fan falta els emissaris. Perquè estem desfent-nos d'aigües depurades, aigües residuals depurades, i les tirem directament a la mar. Mentre els qui defensen que no arribe una gota dels rius a la mar, encara que siguen fonamentals eixes gotes acompanyades de sediment per a mantindre la costa i la platja, no volen que arribe ni una gota del riu a la mar, els sembla el més normal del món, aigua utilitzada, depurada, que se pot tornar a utilitzar, que no té una utilitat ambiental, aleshores, eixa sí que se pot tirar a la mar. I venim tirant-ne. Ací, de Pinedo, més de cent hectòmetres; en les d'Alacant, que mira que tenim ahí problema de..., doncs, d'això, de sobreexplotació d'aqüífers, sobreexplotació del riu, demanant el Tajo-Segura, tal, qual, i resulta..., bé, el Xúquer-Vinalopó, tot, les dessaladores, tal, i resulta que, des de fa dècades, s'estan llançant

trenta hectòmetres d'aigua tractada, òbviament, regenerada, que per això està la legislació, se pot utilitzar per a usos agrícoles o, depenent de les necessitats que hi haja, doncs, igual per a *baldeig* i manteniment de jardineria, etcètera, a nivell municipal, i no haver de gastar aigua potable, no?

Aleshores, dius: doncs, igual, el que hauríem d'estar plantejant-nos no és com mantindre i arreglar els emissaris, que, òbviament, a curt termini, a mitjà termini, això és fonamental, sinó com fem per a no estar malbaratant un recurs com l'aigua que, després, ens trenquem les camises perquè resulta que me la porten d'on siga, en lloc de gastar-la com toca.

I, per això, m'agradaria que explicara el projecte que està plantejant la conselleria, en el cas d'Alacant, per a la reutilització integral de l'aigua en la zona de les depuradores de Rincón de León i Monte Orgegia i també la necessitat de corresponsabilitat municipal perquè eixos projectes puguen dur-se a terme.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Gràcies, senyora Ferrer.

I ara el grup Socialista, la senyora Mira.

Quan vullga.

La senyora Mira Rojano:

Gràcies, president.

I bona vesprada ja, consellera.

El fet de parlar l'última, doncs, suposa que els meus predecessors, doncs, evident, ja ho fan dit un poc tot, no?

Però jo sí que voldria comentar que és cert que estos emissors submarins han sigut una alternativa, donada la capacitat de depuració que té l'aigua del mar, i ha sigut una alternativa durant molts anys. És cert també que hi ha una normativa extensa i molt rigorosa en la regulació dels abocaments d'aigües residuals procedents de les depuradores, a través d'estos emissaris submarins. Però hem de ser també conscients, tots i totes, dels efectes nocius que poden tindre, tant en el medi ambient com als humans.

I jo, en eixe sentit, sí que volia preguntar-li, des del grup Socialista sí que volem preguntar és sí, des de conselleria, són conscients o si saben d'estudis que s'estan fent per a buscar alternatives a estes infraestructures. Ho dia la companya també de Compromís i ens consta que després ens explicarà, que pareix ser que per a la província d'Alacant sí que hi ha algun projecte.

Per altra banda, sabem que estos emissaris submarins estan sotmesos a revisions també molt rigoroses dins del programa de vigilància de l'EPSAR, però creem, evidentment,

en la necessitat que s'ha de millorar i renovar, mentre que no hi haja una alternativa. Vosté parlava de sixty milions d'euros per a esta renovació i parlava d'unes prioritats a Vinaròs, a Benicarló, etcètera. I la pregunta és si hi ha una *calendrització* ja feta per a estes actuacions. Eixa és una de les preguntes.

Després, també jo em preguntava, no?, per desconeixement –i aneu a permetre'm, perquè és la primera comissió en què pregunte–, i sí que em preguntava, molts emissaris submarins hi havia a la Comunitat Valenciana i quants hectòmetres cúbics es poden abocar al mar durant un any amb estes infraestructures.

I moltíssimes gràcies per la seua compareixença.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Mira.

I ara ja, per a contestar, quan vullga, senyora consellera.

La senyora consellera d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica:

Gràcies.

A vore, a la Comunitat Valenciana tenim 25 emissaris submarins que estan associats a una depuradora, d'acord?, d'aigües residuals. I tots els abocaments que se fan en eixos 25 emissaris, connectats, diguérem, a una depuradora, són aigües depurades i desinfectades, d'entrada. El tema és que, com vostés saben, i a més, cada vegada augmentem les quotes de reutilització d'aigües, alguns emissaris ja se gasten com a *aliviaderos*.

Entonces, vamos a hacer aquí sesión Epi y Blas. Emisario: canalización que sirve para evacuar las aguas residuales hacia una depuradora hacia el mar –aguas residuales–. Aliviadero: vertedero de aguas sobrantes embalsadas o canalizadas. Pluja, doncs, *alivia agua*. Eixa aigua no passa per una depuradora si no la canalitza correctament el municipi, bla, bla, bla. Aleshores, *s'alivia*, no és una aigua depurada, o siga, no és una aigua residual, però s'ha canalitzat per una... Doncs, més o menys açò, ho entenem? Aleshores, són sistemes que continuaran existint, òbviament, continuarà existint este tipus d'*alivios*, perquè cada vegada anirem deixant d'utilitzar-los com a emissaris en concepte d'economia circular i reutilització i, per tant, no canalitzarem aigües depurades reutilitzades, anem a dir-li, perquè ja estan depurades i desinfectades per ahí, perquè les voldrem captar per a reincorporar al sistema agrari, com s'ha comentat, per a manteniment, *baldeo...*, és a dir, municipal, etcètera. I, per tant, ja aniran transformant-se en *aliviaderos*, més que emissaris.

Però, torne a dir, els emissaris que estan associats en les depuradores de la Comunitat Valenciana, el que s'aboca ahí és aigua depurada i desinfectada. El tema està que, quan hi ha una incorporació d'aigües que no són les depurades i utilitzen l'*alivio*, d'acord?, eixes aigües no són..., nosaltres

no les podem depurar, perquè simplement s'aboquen ahí i, normalment, passa en episodis de pluges, que arrastren. I, per tant, com que esta comunitat fa el doble... Els vaig a dir una cosa, perquè açò és..., saps? Açò és com: si no vols enterar-te d'un fet, no faces prova, veritat? Doncs, el sector turístic. Què preferim? Podem optar per les dos vies. A mi la que estem fent me pareix bé. Nosaltres som una comunitat que fa el doble de proves analítiques en bany que el que diu la llei i el que fan la resta de comunitats autònomes. És a dir, estem preocupats per la salut del mar que pot afectar a la salut de les persones. El doble. La llei ens indica la mitat del que fem.

Quan fas el doble, doncs, tens més probabilitat que identifiquis quan hi ha un problema de contaminat d'*E. coli*, etcètera, que pot afectar a la salut de les persones. Però és que si tens més probabilitat de detectar, tens més probabilitat de tancar una platja, en favor de la salut de les persones. Això perjudica el sector turístic? Doncs, pot, en un moment donat, perjudicar-lo o no o beneficia qualsevol banyista, siga veí valencià o siga veí holandès.

Aleshores, nosaltres fem el doble de proves i, segurament, si ens quedàrem com Andalusia o com Galícia o com Múrcia, amb les proves que fan, doncs, a la millor hi hauria algun episodi de tancament de platges en estiu que no se faria, però el dia eixe els qui se banyaren tindrien un problema, veritat? Aleshores, preferim tancar platja i assegurar millor la salut de les persones.

Però, a més a més, el tancament de les platges no va associat a les depuradores, tenen a vore amb episodis de pluges, moltes vegades pluges que no són grans pluges, però, com que estan les séquies, etcètera, brutes, en res que ploga un poquet corre l'aigua de la séquia..., que on desemboca? A la mar. I, aleshores, tens allí mateix, vora platja, un episodi d'*E. coli*. Eixes aigües no són nostres. Els nostres emissaris evacuen a la distància de la normativa que ho diu. I jo no he dit que siga indiferent on evacuen, no. Jo el que dic és que, quan se fa el manteniment i els informes –dos anuals–, els qui fan el manteniment indiquen si hi ha una petita fissura que no li troben transcendència, i a més ho diu: *pues, aquí hay una pequeña fisura que habría que reparar; grado de emergencia de la reparación, mínimo*. Per què? Doncs, perquè, com que l'aigua que va per ahí està depurada i desinfectada, a vegades hi ha petites fissures que no se'ls dona la rellevància com per a dir que tu claves allí –que, per cert, no sé si saben vostés com se fa una reparació d'un emissari, però és un tema complex, d'acord?–... Aleshores, normalment, el manteniment te diu quan ja la cosa és un poquet més greu.

Què passa? Que en trenta anys que portem d'emissaris, doncs, entre que Gloria, entre que tal, hi ha hagut reparacions d'emergència, no sé què, fissures, no sé quant, tal. S'ha sobreentès, i així ho hem expressat, que hem de fer una reparació integral dels emissaris, *como ponerlo puesta a punto*. I, per això hi ha, en el pla d'obres, inversió de vint milions d'euros per cada província. Però ja està, no li donem més.

Vera, Vera no és un sistema que està connectat a una depuradora, d'acord? Vera té un emissari i un *aliviadero*. L'emissari és la primera opció, però, si fallara, l'*aliviadero*, d'acord? No està connectat a una depuradora. Per ahí no van aigües de depuradora ni aigües residuals ni res. Està connectant a

una xarxa de séquies, d'acord?, barrancs, etcètera. Vera és un *aliviadero* de séquies, barrancs, etcètera, d'acord? És de titularitat de l'ajuntament i el que fa és una contractació a EPSAR de manteniment.

Una reparació integral del sistema Vera no es mantén. Per tant, quan hi ha un trencament del sistema Vera, el responsable competencial és l'ajuntament, el titular. Quan hi ha un manteniment, una fissura, tal, contractat a EPSAR. Però no està connectat a un sistema d'aigües residuals, és un *aliviadero* de séquies, barrancs, etcètera. Per tant, si per ahí va una aigua que està contaminada, ve d'un altre lloc, o de barrancs o del sistema de reg. I no sé si vosté està dient que els regants contaminen l'aigua. A la millor està dient això vosté.

Gràcies.

El senyor president:

Molt bé.

Bé, doncs per a plantejar alguna pregunta puntual, senyor Barrachina...

El senyor Barrachina Ros:

Sí, muy rápidamente. (*Riu*)

Vamos a ver..., claro, es que esta es usted. Es decir, EPSAR, usted es quien lo preside. 2018, como en todos los informes..., y yo le he preguntado en concreto uno, emisario de El Saler. Dicen, el informe suyo, esto que estamos tan controlados, que hay que hacer –dicen ustedes–, que se recomienda la construcción de un nuevo emisario. Eso se lo dice usted a usted misma.

Pero antes le da el golpe este mismo año. Es decir, hace unos meses, el 21 de junio, usted dice: «Se comunica que esta instalación, el emisario de El Saler, es titularidad del Ayuntamiento de València y está gestionada por el Ayuntamiento de València», por el señor Ribó. Y entonces, a los pocos días..., este año, ¿eh?, después de siete años de vertidos. Y, después, el señor Ribó, la otra facción de Compromís, le devuelve el golpe y dice: «La EPSAR es la responsable del emisario de El Saler». Si ustedes, si los de Compromís, en su lío constante, se pusiesen de acuerdo con ustedes mismos, nos evitaríamos titulares de este estilo. Es decir, cuando se afirma: «El emisario de las playas de El Saler cumple siete años con deficiencias».

Si gobernase Rajoy, la culpa sería de Rajoy, eso lo tengo claro. Pero gobernando Compromís en el ayuntamiento y Compromís en su *conselleria*, cada vez que ustedes se pelean, los valencianos tienen un problema. Y da igual que se peleen ahora, con esta contaminación de aguas, como con la ampliación del puerto, la ampliación del baipás o lo que quieran. Cada vez que tenemos un problema, ustedes, señora *consellera*, montan una bronca interna.

Gracias.

El senyor president:

Moltes gràcies.

I, per concloure, senyora consellera.

La senyora consellera d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica:

No, és que m'ha paregut que al principi de la intervenció ha parlat... «2018». No? Bé, és que jo no era consellera en 2018. Aixina que si té vosté la mateixa qüestió de..., no sé què m'està dient. (Veus) Diu: «Usted, 2018. Usted, usted, presidenta de la EPSAR 2018...».

Mire, (veus) si és tan rigorós, esta intervenció, millor l'acabem aquí i ens n'anem a dinar.

Gràcies.

El senyor president:

Bueno... (Veus) por favor, acabemos en paz.

S'alça la sessió.

Moltes gràcies, consellera.

(S'alça la reunió a les 14 hores i 52 minuts)